

Dostaňte si v lékárně Severův český kalendář na rok 1914, aneb pište přímo.

Nastuzení a kašel.

Nastuzení jest obyčejně počátkem kašle nebo zápalu průdušek a proto jest radno, aby léčeni bylo započato ihned.

Severův Balsám pro plíce

(Severa's Balsam for Lungs)

Jest odporučován proti kašli a nastuzení, proti zápalu průdušek, proti bolavému hrdlu, chraptivosti a mnoha jiným chorobám plicním. Jest rozhodně účinné a neškodné a potká se vždy s dobrým výsledkem. Cena 25 a 50 centů.

Vleklá zácpa,

žloutenka, choroby jaterní, nezdrávnost a mnohá jiná nepříjemná onemocnění rychle ustupují, je-li užíván

Severův Životní Balsám

(Severa's Balsam for Life)

dle návodu užívá se na obalení a léčení. Posiluje celou soustavu a přivádí pacienta do zdraví. Cena 75 centů.

V lékárnách. Žádejte však jen Severův Léky. Jiných neberte, raději si objednejte přímo od nás.

W.F. SEVERA Co.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Tisíce krajanů,

kteří za svého pobytu v Omaze byli hosty

PRAHA HOTELU

roh 13. a William ul. v Omaze

všech polárních a úplném napokojení se vyslovují a hotel Praha všem co nejlepší doporučení. Čistě pokojy a chuťná česká jídla a v hostině vhodná obsluha. 311

JOS. VAŠKO, maj.

Moderně zařízení a největší

Feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník,

V. F. KUNCL,

č. 1244 So. 13th St., Omaha.

Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednat telefonem: Douglas 1159.

Julius J. Zitnik, právník

a spolehlivý rádce ve všech právních záležitostech. 715 Brandeis Theater Bldg. Tel. Douglas 2876. OMAHA — NEBRASKA. Zastupuje u všech soudů. 11

Jediny toho druhu

český obchod nově otevřen a hojně obsluh

Jan Hofman

čís. 1244 So. 13. St. Omaha. Na skladě krásné oblečení, světlé a tmavé šaty a ty nejlepší fotografie. Nejnovější rekordi válečné a aneb talitové. Hromadní obrázky, jaké i správy šlechty a straší a fotografů výborně dobře a levně. Kráje a venkovské dopisy a i cizí a seny-ny skvělé a krásné zboží.

**CURRER BELLOVÁ:
SIROTEK LOWOODSKÝ**

DÍL DRUHÝ PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Dala jsem jí korunu; vložila jí do staré punčochy, kterou vydala z kapsy, a když jí zavázala a schovala zase do kapsy, vyzvala mne, abych natáhla ruku. Učinila jsem tak. Přiblížila se obličejem ku dlaní a přehlížela jí, aniž by o ni zavádila.

"Je příliš krásná," pravila. "Nemohu nicého vyčíst z ruky takové; je skoro bez čar, krom toho, co jest ve dlaní? Osud není na ní psán."

"Věřím vám," pravila jsem. "Ne," pokračovala, "osud dá se vyčíst z obličej; jest vryt na čele, kolem očí, v očích samých, v čárech kol úst. Klekněte a pozdvihněte hlavu."

"Aj, nyní přicházíte ke skutečnosti," řekla jsem poslechuvši jí. "Začnu hned tím, že vzbudím ve vás důvěru ke mně." Klekla jsem as na půl lokte od ní. Rozděkala oheň tak, že rozhrábnuté uhlí zazářilo; němčenožár ten přivedl obličej její do hlubšího stínu, avšak mezi tím jasno osvětlil.

"Jsem zvědáva, s jakými pocity jste přišla ke mně dnes večer," pravila, když mě chvíli pozorovala. "Jsem zvědáva, jaké myšlenky a city rojí se ve vašem srdci po všechny ty hodiny, co sedíte tam v pokoji, když ta krásná společnost mihá se před vámi jako zjev v kouzelné světelné; zrovna tak málo soustrázné sdílnosti přechází mezi vámi a jimi, jako by oni byli skutečně pouhými stíny lidských tvarů a nikoliv věcnou podstatou."

"Cítím se často unavenou, někdy ospalou, však zřídka smutnou." "Tedy máte nějakou tajnou tužbu, která vás povzbuzuje a potěšuje vás větším o lepší budoucnosti?" "Ó ne. Nejvyšší mojí tužbou je, bych si nastřádala ze svého výdělu tolik peněz, abych si zřídila někdy školu ve svém vlastním domě."

"Nuzná to potrava pro ducha, by tím se spokojil a sedalje na tom sedátku u okna (vidíte, známi vaše zvyky) —"

"Vyzvěděla jste je od služebných." "Ach! Vy máte se za důvtipnou. Dobrá, snad jsem to vyzvěděla; abych pravdu řekla, mám známost s jednou z nich, pí. Poolovou —"

Vyskočila jsem, uslyševši to jméno.

"Tu že — znáte?" pomyslíla jsem si; "pak v téhle věci je nějaká čertovina!"

"Nerozčilujte se!" pokračovala cikánka; "je to spolehlivá žena ta pí. Poolová; mlčenlivá a tichá, každý může k ní míti důvěru. Ale jak jsem povídala, sedalje tam u okna, nepřemýšlíte o něm, jen o své přísti škole? Nezájímáte se blíž o někoho ze společnosti, která zaujímá krásná a pohovky před vámi? Nemá tam žádného obličej, který bedlivě pozorujete? Jedna postava, jejíž pohyby sledujete aspoň se zvědavostí?"

"Ráda pozoruji všechny obličej a všechny postavy." "Ale nečinite výjimku s jedním z nich nebo s dvěma?"

"Ovšem a často, když posunúky nebo pohledy některé dvojice zdají se výmluvnými, baví mě pozorovat je."

"Jakou řeč nejraději slyšíte?" "Och, můj výběr není veliký. Vše tož se obyčejně kol jedné a téže látky — dvoření se, a slibuje skončit tímtož olem — sňatkem."

"A vy máte ráda tu jednotlivnou látku?" "Vlastně mi na ní nesádež — není mi něm."

"Něm? Když dáma, mladá a plná života a zdraví, okouzluje krásou a obdařena důstojností a bohatstvím, sedí a usmívá se ve zrak některého pána, kterého vy —"

"Já — co?" "Znáte — a snad dobře a něm smýšlíte."

"Neznám ty pány zle. Sotva slabiku jsem vymýnila s některým z nich, a co se týče dohřeš

smýšlení o nich, pozorují, že někteří jsou úctyhodní a statní a v nejlepších letech a jiní mladí, podnikaví, hezei a čilí; ale zajisté oni všichni mají na vlši příjmí úsměvy kokoholi chtějí, aniž by vše ta byla pro mne nějak důležitá a významná."

"Vy opravdu neznáte ty pány zde? Nevymýnila jste ani slabiku s některým z nich? Můžete to říci o pánu tohoto domu?"

"Není doma." "Chytrá to poznamka! Velice důvtipná vytáčka! Odešel do Milletou dnes ráno a vrátí se zpět dnes večer anebo zítra; vylučuje jej ta okolnost ze seznamu vašich známostí — vymazává jej, tak říkají, ze jsoucnosti?"

"Ne; ale sotva nablízím, co má p. Rochester činiti a věci, kterou jste uvedla." "Mluvíla jsem o dámách usmívajících se do očí pánu; a do nedávna jedna dáma vlévala tolik úsměvů do zraků pána Rochester, že přetékají jako dva poháry, naplněné po okraj, toho jste si nikdy nevšimla?"

"Pan Rochester má právo těšiti se společností svých hostů."

"Žádná pochybnost o jeho právu, ale nepozorovala jste nikdy, že ze všech řečí mlavených zde o manželství p. Rochester byl významnějším než nejvíce a nejstálejší?"

"Dycheřivost poslechnačova oživuje jazyk vyprávěče." Toto pravila jsem více k sobě než ku cikánce, jejíž divná řeč, hlas a způsoby tou chvíli mne obestřely jakýmsi snem. Jedna neočekávaná věta přicházela z jejích rtů za druhou, až jsem se cítila zahalenou v jakémsi kouzle, a divla jsem se, který neviditelný duch sedával po celé týdny při mém srdci, pozoruje jeho konání a zaznamenává je každý jeho úder.

"Dycheřivost poslechnačova" opakovala ona, "ano, pan Rochester sedával za té chvíle s nchem nakloněným k okouzlujícím rtům, které čerpaly takovou rozkoš z rozhovoru s ním; a pan Rochester byl tak ochoten přijímat rozkoš tu a byl tak věcným za kratochvíli mu způsobenou; nepozorovala jste to?"

"Vděčným! Nedovedu se upamatovati, že bych byla odhalila vědomost v jeho obličej." "Odhalila! Vy jste jej tedy pozorovala! A co jste odhalila, ne-li vědomost?"

"Neřekla jsem ničeho." "Zahlédla jste lásku, či ne? — a hledie do budoucnosti, viděla jste jej ženatého a spatřila jste jeho manželku šťastnou?"

"Hm! Ne právě! Vaše umění čarodějské bývá někdy trochem chybné."

"Co u čerta jste tedy spatřila?" "Co se o to staráte, já přišla sem se ptát, ne se zpovídat."

"Jest známo, že pan Rochester má se oženit?" "Ano; a sice s krásnou slečnou Ingrahovou."

"Brzo?" "Okolnosti by to aspoň potvrdily, a bezpochyby (ačkoliv se smělostí, která zasluhuje pokárání, zdá se, že o tom pochybujete, oni budou spolu dokonale šťastnými. On musí mlouvat takovou slíbenou, vznešenou, duchaplnou, vzletanou dámu; a patrno ona miluje ho, anebo, ne-li jeho osobu, aspoň jeho tobolek. Víte, že považuje panství Rochesterké za velice krásný dar pro sebe; někdo-li (báh mi odpusť) řka jsem jí asi před hodinou něco o této věci, našel jsem její zrak podivně zvaněný, koučky jejích ště klady ale-pod o půl palec. Mála bych poradit jejímu oběrnému etitoli, aby byl na stráži, a přijel-li jiný s deštem nebo štátem vyfukem přijmá — dá mu prostě s Bohem."

"Ale, matko, já nepříšla sem poslouchat budoucnost pána Rochester, nýbrž svou vlastní, a vy jste mi dosud ne o ní neřekla."

"Vaše budoucnost je dosud nejistá; když jsem zkoumala váš obličej, jedl rva odporoval druhému, ten byl vymýřil vám jakous

míru štěstí, to vím. Věděla jsem to dříve, než jsem sem přišla tohoto večera; položil blaho pro vás stranou. Já viděla, že to učinil. Záleží na vás, abyste vztáhla svou ruku a zvedla je; avšak zda-li tak učiníte, jest záhadou, již snažím se proniknout. Klekněte opět na kolberce."

"Nezdržujte mě dlouho; oheň mne příliš páli." Klekla jsem. Neshýbla se ke mně, ale pouze dívala se na mne, opíraje se zády o židli. Počala mumlati:

"Plamen kmitá v oku, zrak blyská se jako rosa, vyhlíží měkce a cituplně, usmívá se mé řeči, je vnímavý; jeho jasným okřskem jde jeden dojem za druhým. Přestává-li se usmívat, zesmutní; nevědomá o celoblost, tíží věiko; to znamená zasmušlost, vyplývající ze samoty. Odvrací se ode mne, nechce sášet dále, zdá se popírat posměšným pohledem pravdu těch odhalení, která jsem již učinila — odhoditi obvinění jak z citlivosti, tak z lhovosti; ta pýchá a odpírání potvrzují mě pouze v mém mínění. Oko jest příznivé."

"Co do úst, raduji se oběma v úsměvu; jsou ochotna odělit vše, co děje se v její duši, ať tuším, že bude mlčet o mnohém, co srdce zakouší. Jasouce ohebná a významná, nikdy nebyla k tomu, aby zůstala zavřená ve věčném mlčení samoty; jsou to ústa, která měla by mnoho mluviti a často se usmívat a míti lásku za předmět řeči své. Tato část obličej je též blahoděrnou."

"Pouze v čele vašem vidím překážku šťastného rozřešení a toto obličej pronáší následující řeč: "Moha žiti sama, jesti nebežeta a okolnosti žádají to ode mne. — Netřeba mi prodati duši, abych si koupila bláženost. Mám vnitřní poklad mně vrozený, který stačí mne udržeti, byt by i všechny zevnější radosti byly mi odňaty a nebo nabízeny pouze za cenu, již nemohu podati." Čelo to prohlášeje: "Rozum sídlí zde pevně a drží oteže a nedovolí cítit, aby ománilce jej, lhalý ho do divoké propasti. Váše necht zruí divoce jako pravé pohanky, jimiž také jsou; a touhy necht si vykouzlují všechny druhy neotroňých obrázků; však úsudek mých vždy poslední slovo v každém případě a rozhodující hlas za každé okolnosti. Moené vichřice, nárazy a zemětřesení, požár nechat přejdou mě, však já půjdu za vodením toho tichého hlásku, který tlumočí rozkazy mého svědomí."

"Dobře řečeno, čelo; tvého prohlášení bude dbáno. Utvořila jsem si plány — jež zdají se do brými — a v nich jsem přiblížila k pravým svědomí, radám rozumu. Víte, jak brzo mládl by zvanulo a květ zanikl, kdyby v žsí blaha jen jedna kapka hanby a nebo stopa výčítky se našla; a já potřebuji obět, strasti, zničení — to není po mém přání. Já chci udržovati, ne zahubiti — kliditi vědek, ne roit silu krvavě — ne, ani palčivě; má žeň musí skládat se z úsměvů, obliby, příjemnosti. To chci činiti. Myslím, že šlim v jakémsi krásném snu. Chtěla bych prodloužiti tuto chvíli do nekonečna; ale neodvážím se. — Jednala jsem, jak jsem se v duši zapřísáhla, že budu jednat; ale další bylo by již nad moji sílu. — Vstaňte, slečno Eyrova, opusťte mne; hra jest dohrána."

Kde jsem byla? Běděla jsem či spala? Či jsem snila? — A sen můj trvá dosud? Hlas stažený se změnil; její přízvuk, její posunúky a vše bylo mi povědomé, jako má vlastní líce v zrcadle — jako mluva mého vlastního jazyka. Vstala jsem, ale neoděla. Dívala jsem se na cikánku, na oheň a opět přihlížela jsem na ní, ale ona stála si kloubek a svůj kátek těsněji do obličej a opět pokrývala mi, a bych se vzdálila. Plamen ozářoval její napřáženou ruku; vyburcována nyní ze svého snění a šhajje na nějaké odhalení, ihned jsem si vzimla její ruky. Nebyl to vše zvaný út stažený, ale zakalený út s jemnými prsty souměrně vzrostlými, široký přetvářil se na malíku, šlybnutí se do předu, podívala jsem se na a užila dráham, který jsem viděla u stokrát před tím. Opět zahlédla jsem na obličej, který nebyl již odvrácen ode mne — naopak, kloubek byl sunán, ob-

vaz odstraněn, hlava počinuta v před. "Nuže, Johano, znáte mne?" tázal se známý hlas. "Jen sejměte červený plášť, a pak —" "Ale tkanička se zadrhla — pomozte mi." — "Přetrhne ji!" "Tož tedy — Pryč s maškarcou!" A pan Rochester vystoupil ze svého přestrojení.

"Nu, pane, to byl zvláštní nápad!" "Ale dobře provedený, co? Nemyslíte?" "U dam musel jste dobře pochodit." "Ale s vámi ne?" "Nepovažovala jsem vás za cikánku."

"Za koho tedy? Za mne samého?" "Ne; někoho neznámého. — Zkrátka, myslím, že jste se snažil ze mne vylákat něco — anebo vlákat mne někam; povídál jste nesmysly, abyste mne přiměl mluvit hloupostí. To není zrovna hezké, pane."

"Promiňte mi, Johano?" "Nemohu říci, dokud si vícecko nerozmyslím. Jestli po úvaze sledám, že jsem neklela do žádných velkých neapností, zkouším vám promítnout; ale nebylo to správné od vás."

"Oh, vy jste si počínala velmi správně — velmi bedlivě, velmi citlivě."

Rozvážila jsem to a pomyslíla si konečně, že tomu tak bylo. Bylo to pro mne úlevou; ale vlastně ne byla jsem opatrnou skoro hned od počátku rozmluvy. Tušila jsem hned v tom jakousi lécku. Věděla jsem, že cikánky a vykládačky omlu nevyjadřují se tak, jako zvláštní stařena; kromě toho všímla jsem si jejího přetvářeného hlasu, její starostlivosti, aby zakryla své rysy. Ale moje mysl obrála se Graef Poolovou — tou živoucí záhadou, tímto tajemstvím tajnosti, za které jsem jí považovala. Nepomyslíla jsem ani na pana Rochester.

"Nuže, pravil on, "o čem dumáte? Co značí ten váš úsměv?"

"Údiv a spokojenost, pane. — Mám nyní vaše svolení, abych se vzdálila, pane?"

"Ne; počkejte chvíli, a feteňte mi, co dělájí lidé tam v salo-ně?"

"Hovoří o cikánce, tuším." "Sedněte si! — Povězte mi, co říkali o ní."

"Lépe by bylo, kdybych tu již dlel nemohla, pane; musí být brzo jedenáct hodin. Oh, je vám známo, pane Rochester, že jakýsi cizinec přišel sem zatím, co jste odjel dnešního rána."

"Cizinec! — ne; kdo to může být? Nečekal jsem nikoho; odešel již?"

"Ne; řekl, že vás zná dávno a že může si dovoliti zdržeti se zde, dokud se nevrátíte."

"Čerta! Udál své jméno?" "Jmeje se Mason, pane a přichází ze Západní Indie; ze Spánského Města na Jamaica, tuším."

Pan Rochester stál blízko mne; vzal mne za ruku, jakoby mě chtěl vésti k sedadlu. Za mě řeči stiskl mou ruku krčovitě, úsměv na jeho rtech ztuhl; zjevně coš zatajilo jeho dech.

"Mason! — Západní Indie!" pravil tónem, jakým asi mluvil automat vyslovuje svá jednotlivá slova: "Mason! — Západní Indie!" opakoval, a tato tři slova prosetl třikráte. Hledna více než popel, v přestávkách řeči; zdálo se, že sotva ví, co činí.

(Pokračování)

Rozkošný pohled.

Okolo každého člověka potěší se pohledem na bohaté vinice vroubené pahorky a lesy. Šťavnatě plody vinic evropských i zdejších nachezlé vnadnými dévami tvoří pohoutku i lahodnou i výživnou. Lesy a pahorky pak dodávají vonné, léčivé byliny, jež dovedná ruka lučebníka a vlnem spojuje v nejlepší lék. Trinerovo Léčivé Hořké Vlné. Takový pohled skýtá nový Trinerův Kalendář na rok 1914. Jme přesvědčení, že nalezeme právě takovou oblibu jako kalendář lušský. Kdo by si přál výtisk, necht začte deset centů na adresu: Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland avé, Chicago, Ill. Adv. 20-3

Nenoste průtržních pasů!

Po třicetileté zkušenosti zhotovil jsem přístroj pro muže, ženy neb děti, který léčí průtrž.

Zašlu jej na zkoušku. Jestliže jste již skoro vše zkoušili, přijďte ke mně. V čem jiní nedocílili úspěchu, já mám ten největší. Zašlete připojený kupon ještě dnes a já vám zašlu

Hofejší obrázek jest podoba p. C. E. Brookse z Marshall, Mich., jenž léčí průtrž již více než třicet roků. Máte-li průtrž, pište mu ještě dnes.

zdarma svoji illustrovanou knížku o průtrži a její léčeni, kdež naleznate můj přístroj, ceny a jména — mnohých lidí, kteří jej zkoušili a byli vyléčeni. Jest to okamžitá úleva, když vše ostatní selhalo. Pamatujte, že než užíván mastiček, opekání ani lá. Zašlu na zkoušku na důkaz toho, co pravím, že je pravdou. Vy jste souder a jakmile přeteče moji illustrovanou knížku budete nadšen jako sta pacient, jehož dopisy můžete též číst. Vypláte zdarma kupon níže připojený a zašlete jej dnes. Stojí za to, abyste mu věnoval chvíli času a přejete-li si zkoušiti můj přístroj.

ZDARMA INFORMAČNÍ KUPON.

C. E. Brooks, 1935 State St. Marshall, Mich. Laskavě zašlete mi poštou v o bytěném obalu váš illustrovanou knížku a úplné informace stran vašeho přístroje na léčení průtrže. Jméno: Adresa: Město: Stát:

Správy jsou naší zoddátností Rozpořty a ochotou vyhotovíme

John J. Ostronich

plumbarství, zavádění páry a plynu Dávám též nové pumpy do studní a cistern a též je spravuji. 1414 jižní 13. ul. Omaha, Nebraska. Telefon Tyler 1299.

Kotěra & Sloup

vlastní hojně zásobený obchod grocerní a železářský, č. 1201 So. 16. Str. Tel. Doug. 5673. Hospodárky ušetří vždy peníze, budou-li s námi obchodovati. Vždy čerstvé maslo a vejce. 47-1te

JAN DRÁBEK.

Na čepu stále znamenité pivo Schlitzo. Přírodní vína, kořalky a imp. likéry. Výběr nejlepších doutníků. 161f

Pěkně zařízení HOSTINEC

Frank Semerád

16. a William ulice, Omaha, Nebr. Výtečný Metzův lešák, jaká i pravé importované pilsenské stálo na čepu. Korbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusok stále při ruce.

ANTON YAGER,

plumbar v č. 1234 So. 13. St. Nové pumpy do studní a cistern. Za správy všeho druhu ruš. Phone: Res. Douglas 6012, Off. se. Douglas 8276. 12-1f

Dr. B. DIENSTBIER

český zubní lékař Pocatí č. 715 City National Bank (1st. a Marquette ulice) Tel. Douglas 6042. 1913 S. 14. St. Tel. Doug 4403